

Creanga de alun

după Lev N. Tolstoi

1 A fost odată un **negustor** bogat, care avea trei fete. Într-o zi, înainte să plece după mărfa, le-a întrebat pe fete ce vor să le aducă. Cea mare l-a rugat să-i aducă măregele, mijlocia a cerut un inel, iar cea mică a spus:

– Adu-mi și mie o creangă de alun.

2 A plecat negustorul. A terminat treburile, a cumpărat fetei mari măregele și celei mijlocii un inel.

3 La întoarcere, prin ploaie, trecând printr-o pădure, și-a amintit că fata cea mică a cerut o creangă de alun. Coboară din căruță să rupă una. Deodată zărește într-un tufiș o creangă de alun cu alune de aur pe ea. A plecat creanga și a rupt-o. Pe dată a răsărit, ca din pământ, un urs, l-a apucat pe negustor de mână și i-a spus:

– Cum ai îndrăznit să rupi creanga mea? Acum am să te mănânc.

Negustorul s-a speriat și i-a răspuns:

– Nu-ai fi luat creanga, dacă nu m-ar fi rugat fata mea cea mică.

– Du-te acasă, dar ține minte: cine te va întâmpina întâi, pe acela ai să mi-l dai mie.

4 Negustorul a plecat. Cum a intrat în curte prima care îl întâmpină a fost fiica cea mică. Negustorul și-a adus aminte de făgăduiala dată ursului și i s-au muiat picioarele. A povestit apoi tot ce s-a întâmplat și toți au început să plângă.

– Nu plângeți – spuse atunci mama – știu eu ce-i de făcut. Când o să vie ursul după fata noastră, noi o să gătim pe fata ciobanului și i-o dăm pe ea în loc.

5 Într-o zi, la negustor veni ursul ca să-i ceară fata.

– Dă-mi fata!

6 Mama a priceput ce are de făcut. A gătit-o pe fata ciobanului și a dus-o ursului. Cum au pornit, ursul a început să mormăie și a vrut să o mănânce. Atunci, ea a mărturisit că-i fata ciobanului. Ursul s-a întors la negustor și i-a spus:

– M-ai înșelat, dă-mi-o pe fata cea adevărată!

7 Au gătit fata, și-au luat rămas bun de la ea și au dat-o ursului. După un timp, cei doi au ajuns într-o pădure mare, unde vântul sufla cu putere. S-au oprit. Ursul s-a dat jos din trasură și a spus:

– Aici e casa noastră!

8 Ursul a coborât într-o groapă, iar fata s-a dus după el. Ursul a deschis o ușă mare, a tras-o pe fată într-un **beci** întunecos:

9 – Vino după mine!

Fata tremura de spaimă, apoi se făcu lumină și fata a văzut că era într-un palat bogat. Peste tot lumini, muzică, oameni frumoși îmbrăcați o întâmpină și i se închină, iar lângă ea – un prinț. Prințul s-a apropiat de fată și i-a spus:

– Nu sunt urs, sunt prinț și vreau să mă însor cu tine.

Apoi a pofțit părinții fetei și oaspeții la nuntă.

Au trăit fericiți, iar creanga de alun au păstrat-o cu mare grijă.

